

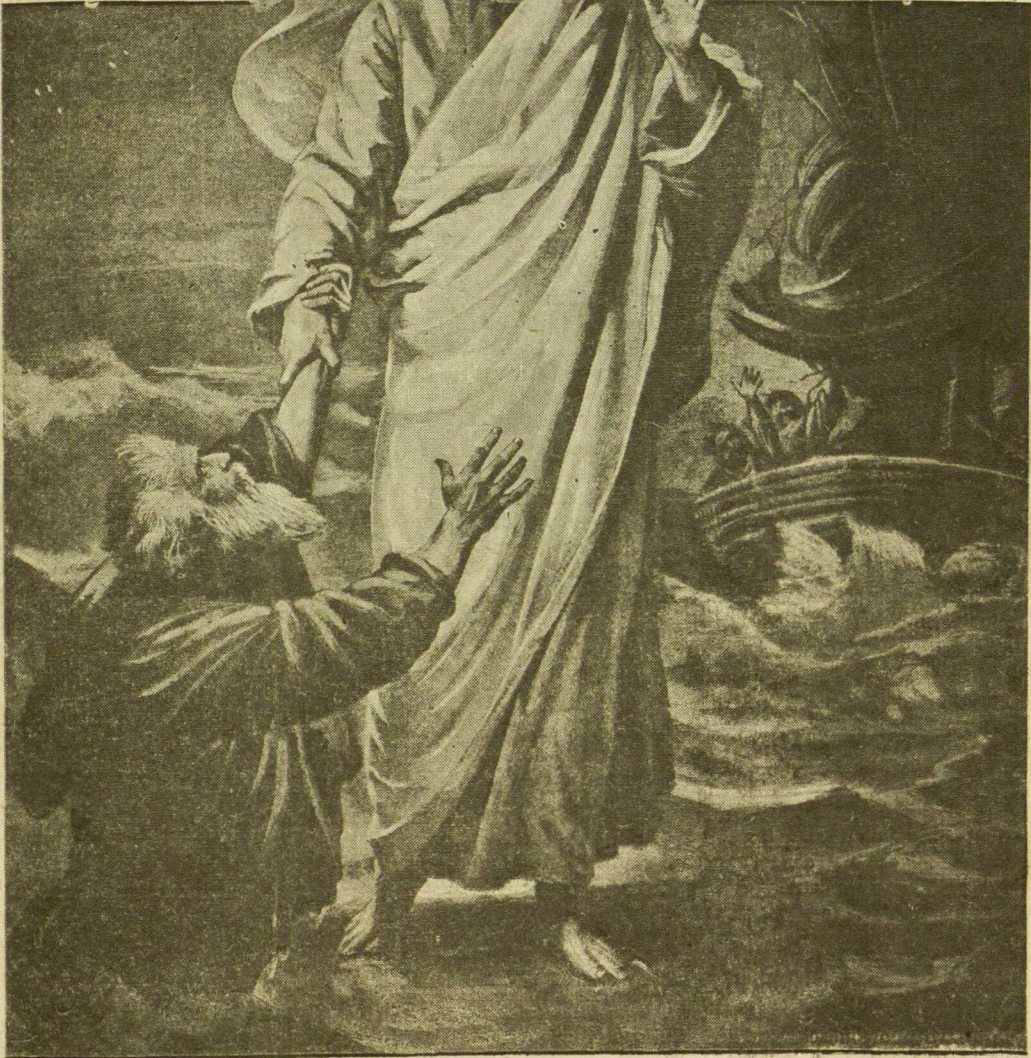
+

1

LAIVAS

No. 13. Metai VI

Kovo (March) 27, '26

ĒSR valet.
respublikinē
bibliotēkā

L A I V A S (THE SHIP)

Published Weekly by "Draugas," Publishing Co.

Entered as second-class July 12, 1921 at the post office at Chicago, Ill. under the Act of March 3, 1879.

PRENUMERATOS KAINA:

Metams	\$2.00
Pusei metų	\$1.00
Vienam num.	\$0.05

SUBSCRIPTION RATES:

One Year	\$2.00
Six Months	\$1.00
Single Copy	\$0.05

"DRAUGAS" PUBLISHING CO.,

2334 So. Oakley Avenue

Chicago, Illinois

VERBŲ SEKMADIENIS.

L e k c i j a .

PILYP. 2, 5-11.

BROLIAI: Turėkite savyje tokius jausmus, kokius turėjo Kristus Jėzus. Jis esmė budamas Dievas, nelaikė išplėsimu būti lygus Dievui; bet jis pats save ištuštino, prisimdamas tarno pavidalą, pasidares panašus į žmones ir viršūjine išvaizda rastas kaip žmogus. Jis pats save nasižemino, pasidares paklusnus iki mirčiai, mirčiai gi kryžiaus. Todėl ir Dievas išaukštino jį ir dova no jo jam vardą, viršesnį už visus vardus, kad Jėzus vardu priklauptų visoks kelias danguje, žemėje ir po žeme, ir kad kiekvienas liežuvis išpažintų, jog Viešpats Jėzus Kristus yra Dievo Tėvo garbėj.

Jėzus Mano Meilė.

Mokytojan, jeigu aš prasižengiau kame nors šią dieną, pasakyk man! Jeigu aš prasikaltau prieš tavo šventus įstatymus ar sutersčiau tavo šventą Vardą, mokyk mane savo aštriose rustybės liepsnose, nes man truksta persergėtojo. Ir kur aš rasiu tokį malonų ir teisingą Persergėtoją kaip Tavyje. Deja, kaip aš esu silpnas ir pasigailėjimo vertas! Ir kaip šitoji vargingoji nepažebotoji prigimtis veržiasi prie kitų daiktų, o ne prie Tavęs. Aš žinau, kad niekur nėra tiesos, nė atvirumo, nė tvirtumo — tik tai Tavyje. Aš pažįstu žmones; koki jie apgaulingi savo žodžiuose, koki negailestingi savo nuomonėse. Visgi šie žemi palinkimai visuomet kyla mano sieloje ir aš nesugebu susivienyti su Tavimi, Kuris esi amžina Tiesa. Bet aš turiu

E v a n g e l i j a .

MAT. 21, 1-9.

ANUO metu, kada jie prisiartinio prie Jeruzalės ir atėjo į Betphage prie Alyvų kalno, tuomet Jėzus siuntė du mokytojus, jiedviem sakydamas: Eikite į miestelį, kurs ties judum, ir tuojau raskite pririštą asilę ir su ja asilaite; atriškite ir man atveskite, ir jei kas judum ką nors tartų, sakykita, kad jį reikia Viešpačiui, ir tuojau juos paleis. Visa gi tai atsitiko, kad įvyktų, kas pranašo pasakyta šiais žodžiais: Sakykite Siono dukteriai: Štai, tavo karalius tau ateina romus, sėdėdamas ant asilės ir ant pajurgiamosios asilaitės. Nuėjusiu du mokytojus padarė, kaip Jėzus jiedviem buvo įsakęs.

Jie atvedė asilę ir asilaite, uždėjo ant jų dviejų savo rubus ir užsodino jį ant viršaus. Labai didelė minia tiesė savo drabužius ant kelio; kiti gi kirtę medžių šakas ir klojo ant kelio. Ejusios priešakyje ir paskui sekusios minios šaukė sakydamos: Osanna Dovičo Sunui! Pagirtas teesie, kurs ateina Viešpaties Vardan!

susivienyti su Tavimi, nors ir žiauriausias populiais, kentėjimais ar ašaromis. Nesigailėk manęs, Mokytojan! Tik tai nebask manęs savo meilės stoka Amen.

Apraiškimas.

Viena giliausių mūsų tikėjimo paslapčių yra Įsikunymas. Kuomet prisiartino išganymo laikas, dangaus Tėvas pasiuntė savo atstovą archangelą Gabrielių pas Panelę Mariją pranešti, kad jinais yra nuo amžių išrinkta buti žmonijos Išganytojaus Motina. "Angelas, atėjęs pas ją, tarė: Sveika, malonės pilnoji, Viešpats su tavimi; pagirta tu tarp moterų. Ji, tai išgirdusi, nusiġando jo žodžių ir manė sau, koks tai yra tas pasveikinimas. Angelas ġi jai tarė: Nebijok, Marija, nes tu radai malonės pas Dievą. Štai, pradėsi iščioje ir pagimdysi sunų ir praminsi ġį vardu Jėzus". (Luk. 1, 28-31).

Dabar Marija dar daugiau nustebo ir nusigando. Jokiu budu negalėjo suprasti kaip tai galėtų įvykti, kad jinais pagimdytų sunų, budama skaisčia mergaitė. Tuomet jai angelas paaiškino, sakydamas: "Šventoji Dvasia nužengs ant tavęs ir Aukščiausiojo galybė apdengs tave savo šešėliu." (Luk. 1, 35). Marija, supratusi, kad Viešpats Dievas ją išrinko buti Jo Sunaus Motina, tarė: "Štai, aš Viešpaties tarnaitė, tebunie man taip, kaip tu pasakei." (Luk. 1, 38). Ir toje valandoje Dievas įsikunijo, priimdamas žmogaus prigimtį.

Kodel Praamžis išrinko Mariją savo Sunaus Motina? Kuo jinais taip pasrzymėjo, išsiskyrė iš kitų Jevos dukterų? Ar savo giliu tikėjimu? — Ne. Ar žmonijos išganymo degančia viltimi? — Ne. Ar savo nuoširdžiu gailestingu-

mu? — Ne. Taigi kokia jos dorybė suteikė Marijai tą garbę?--Nusižeminimas. Kaip jinais pati prisipažįsta: "Nes Viešpats pažvelgė į savo tarnaitės žemumą. Štai, nuo dabar visos kartos vadins mane palaiminta." (Luk. 1, 48). Marija savo nusižeminimu ġgijo visų amžių ir tautų pagarbą. Jinais tai aiškiai pabrėžia, sakydama: "Jis parodė savo paties galybę, išsklaidė tuos, kurie puikųs savo širdies mintyje. Jis nometė nuo sosto galiunus ir išaukštino žemuosius." (Luk. 1, 51-52).

Marija yra prakilniausias kurinys, išėjęs iš Viešpaties Dievo pasaulio Kurėjo rankos. Jinais po Dievo užima pirmą vietą ant žemės ir danguje. Marija yra malonės pilnoji, turinti visas malones, kurias tiktai gali žmogus ġgyti. Prieš ją ir jos sužieduotinį nusilenkė patsai Viešpats Dievas ir "buvo jiems paklusnus". (Luk. 2, 51). Jos laukė patriarkai ir pranašai, ją garbina Bažnyčia virš dangaus angelų ir šventųjų — Marija yra jų Karalienė. Jai atiduoda garbę pasaulio karaliai ir kunigaikščiai. Jos garbei pašvenčiamos valstybės, tautos ir jų įvairios tikybos, gailestingumo ir mokslo įstaigos. Prieš ją visa žemė ir dangus nusilenkia. Nuo Apraiškimo valandos visos tautos vadina ją palaiminta.

Ir štai toji pasaulio kurybos Karalienė ir paties Kurėjo Motina vadina save Jo tarnaitė. Nesunku žmogui vargdieniui prisipažinti prie savo vargo. Todel niekas nesistėbi, girdėda-

mas vargdienį nusiskundžiantį savo vargais-negalais; matydami jį puolantį ant kelių, maldaujantį išmaldos. Lygiai niekas negiria tarno, kuris eina žemas ir menkas savo luomo pareigas; šluoti asla, valyti drapanos nėra tarnui įskaitoma nusižeminimo dorybe. Bet jeigu taip elgtusi kunigaikštis, įžymus savo dideliais gabumais, mokslu, visų gerbiamas, tai būtų kuo stebėtis; toks apsireiškimas žmonių gyvenime yra labai retas ir todėl skaitomas tikru nusižeminimo pavyzdžiu. Ne veltui stebisi pasaulis Marijos nusižeminimo dorybe. Kuomet archangelas Gabrielius jai praneša, kad jinai yra išrinkta būti Dievo Motina, atsako: "Štai, aš Viešpaties tarnaitė, tebunie man taip, kaip tu pasakei." (Luk. 1, 38). Valdovo Motina neturi nieko bendra su Jo tarnaitė. Todėl ir šv. Tėvai sako, kad Marija teliko Dievo Motina per savo gilų nusižeminimą.

Marijos nusižeminimas buvo prakilnesnis negu tos pačios dorybės pavyzdžiai mūsų laikais. Tasai skirtumas glūdi tame, kad prieš Kristaus nusižeminimo dorybės įvertinimą žmonės tosios dorybės nepažinojo.

Bet išganytojas atnešė į pasaulį kitokią kryptį. "Jis, esme budamas Dievas, nelaikė išplėšimu būti lygus Dievui; bet jis pats save ištuštino, prisimdamas tarno pavidalą, pasidaręs panašus į žmones ir viršujine išvaizda rastas kaip žmogus. Jis pats save pasižeminęs, pasidaręs paklusnus iki mirčiai, mirčiai gi kryžiaus." (Pilyp. 2, 6-8). Išganytojas suteikė nusižeminimo

dorybei tikrą jos vertę. Bet Marija to viso dar nežinojo. Jinai, nekreipdama dėmesio į tą garbę, kurią žydai teikė šeimynos motinai, pasirijo gyventi skai stybėje ir nusižeminime. Marijos nusižeminimas nebuvo suteikto pavyzdžio sekimas, bet josios malonės pilnybės reiškinys.

Kaip puikybė yra visų nuodėmių pradžia, taip nusižeminimas — visų dorybių pamatas. Angelas nevyko į garsių Romos cezarių rumus; jisai nekludė išdidžių Graikų išminčių sodybų, bet "buvo Dievo siųstas į Galilėjos miestą, kurs vadinasi Nazaretas, pas mergaitę, pažadėtą vyrui, vardu Juozapui, iš Dovydo namų; mergaitės gi vardas buvo Marija." (Luk. 1, 26-27). Pasaulio akimis žiurint Marija buvo vargdienė mergaitė, bet savo antprigimtiniame gyvenime jinai buvo malonės pilna. Kadangi Marija turėjo nusižeminimo dorybę, todėl ir visos kitos dorybės puošė josios sielą. Nusižeminusi jinai vyksta pas savo giminaitę Elzbieta, reikšdama nuoširdaus gailėtingumo; nusižeminusi jinai atnašauja savo vienatinį Sūnų dangiškajam Tėvui, reikšdama klusnumo įstatymui; nusižeminusi jinai keliauja su savo dieviškuoju Vaikeliu į Jeruzalės šventyklą, reikšdama gilaus tikėjimo; vienu žodžiu, Marijos visas gyvenimas yra vienatinis nusižeminimo dorybės spindėjimas, kuris gimdo žmogaus sieloje Dievo malonę. Panašiai kalba ir šv. Jokubas Apaštalas, kuris sako: "Dievas priešinasi puikiems, nuolankiems gi duoda malones." (Jok. 4, 6). J. N.

Kun. I. Abromaitis, M. S.

Atsakymai į Papraščiausius Priekaištus Tikėjimui.

III UŽMETIMAS: Su mirtimi viskas pasibaigia.

ATSAKYMAS. Puikiai; sutinku su tuo ir teisingai pasakei, jei kalbi apie kates, šunis, asilus, žvirblius, kirminus ir t. t. Tamsta gi esi labai nuolaidus, jei skaitaisi jų tarpe.

1) Tamsta esi žmogus, prieteliau, o ne gyvulys. Keista, kad būtų reikalinga tamstai pasakyti tai. Tamsta turi sielą, kuri gali svarstyti, protauti, daryti gera ir bloga, ir ta siela yra nemirtinga; gyvuliai neturi tokios sielos, o tik gyvybę.

Kas padarė žmogų, kad yra žmogus? Jo siela, t. y. kas mąsto, galvoja mummyse, kas verčia mus pažinti tiesą ir mylėti gerą. Štai kas skiria mus nuo gyvulių. Va, kodėl yra taip didelis paniekimas pasakyti; tu esi gyvulys, tu esi žvėris, tt. Tai jam užginčyti didžiau sia garbė, jis nori būti žmogus.

Tad sakyti: kai aš mirsiu, viskas pasibaigs su manim, yra pasakyti, "aš esu žvėris, tik biaurybė, gyvulys. Ir koks dar gyvulys. Aš neturiu tiek vertės kaip mano šuo, nes jis bėgioja greičiau, miega geriau, mato toliau, turi jautresnį užuodimą ir t. t. arba kaip mano katė, kuri mato tamsoje, kuri nesirupina savo rubais ir t. t. Žodžiu, aš esu labai menkas gyvulys, mažiau apdovanotas už visus gyvulius žvėris.

2) Kur pasaulis atsidurtų, jei ta-

mstos nuomonės būtų teisingos? Jis taptų tikras begėdystės urvas. — Gera ir pikta, dora ir nedorybė tebutų tušti žodžiai, arba nepakenčiami melai.

Kaip gi, ištikrųj, jei aš nieko neturiu bijoti apie ateinantįjį gyvenimą, ir jei, antrą vertus, aš galiu gan lengvai apsiginti nuo baismės šiame pasaulyje, kodėl aš nevogčiau, nežudyčiau, nepaleistuvaučiau, kaip reikalauja mano ištvirkę palinkimai? Kodėl aš neturėčiau tiesos, kaip žvėris, voliotis po purvyną? Kam varžyti aistras? Aš neturiu nieko bijoti; mano sąžinė yra melagė, kurią aš nutildinsiu... Vieną tēra verta mano domės; tai vengti policijos ir teisingumo budėjų. Gera bus man kaip ir kiekvienam kitam protingam žmogui pasekmingai išstrukti iš jų; bloga patekti į jų nasrus.

"Vai koki kalba?" tamsta sakai. "Žmogus turi būti beprotis taip manydamas.

Labai teisinga. Vienok, jei visa baigias mūsų mirtimi, kaip tamsta manai, ta biauri, šlykšti kalba yra to tvirtinimo tik sekmė.

Jei nėra ateities busimo gyvenimo, parodyk man tamsta, kame šv. Vincentas iš Paulos yra garbingesnis už žmogžudį Mockų?

Pažink medį iš jo vaisių, mes mokinami proto ir Evangelijos.

3) Bedievių tvirtinimas yra priešingas sveikam protui. Materializmas

yra taippat priešingas bendram nenustelbiamam visos žmonijos įsitikinimui. Nuolat ir visur, žmonės tikėjo į Dievą, į pomirtinį gyvenimą, į ateitį. Nuolat ir visur, nekaltieji, kurie buvo neteisingai spaudžiami, geri žmonės, kurie buvo nelaimingi, laukė ateinančio gyvenimo, geidė apturėti teisybę ir laimę, kurios jiems buvo neduodamos čionai: nuolat ir visur žmonės tikėjo į Dievą, Kurs teisingai atlygins už nenubaustus prakaltimus. Galutinai, visur ir visuomet, žmonės meldė Dievą už mirusius, tikisi rasti aname gyvenime tuos, kuriuos jie mylėjo prieš mirtį.

“Ko jus verkiate?” paklausė mirštantis Bernardinas, “Ką jus prarandate manyje, nuolat gyvens... Tai tik trumpas persiskirimas; nesisielokite tiek... aš jaučiu, kad aš tepalieku šį pasaulį, o ne gyvenimą.”

Toks yra sąžinės balsas; toks yra balsas malonus, paguodžiantis, tiesos balsas.

Toki yra iškilminga krikščionijos kalba. Tai mums parodo, kad šitasai gyvenimas yra kaip laikinio bandymo

metas, kurį Dievas apvainikuos amžinąja linksmybe. Tai mus skatina užsipelnyti tą laimę išsižadėjimu ir ištikimu priedermių pildymu. Kai jau artinas jo paskutinė valanda, krikščionis ramiai sugražina Dievui savo sielą ir po gryo, švento ir ramaus gyvenimo seka linksmybių amžinybė.

Šalin nuo mūsų, tad, šalin nuo mūsų tas šlykštus materializmas, kuris atima iš mūsų širdies tą kilnią viltį. Šalin nuo mūsų tos klaidos, kurios sudaroko širdį, kurios naikina visa kas gera, visa kas brangu ir verta pagarbos šiam pasaulyje.

Šalin nuo mūsų mokslai, kurie nepalieka vargdieniams ir verkiantiems žmonėms nekaltiesiems, kurie yra mindžiojami galiunų kojomis, nieko daugiau kaip liudesį ir nebiltį.

Žmonijos balsas atmeta tokį laisvamųjų mokslą su panieka.

Viskas valdoma likimo. — Kitaip nebutų tiek betvarkės ant žemės, kiek yra nenaudingų, netobulų ir blogų dalykų. Aišku, kad Dievas mumis nesirupina.

Kun. J. Ž.

JĖZUS TROKŠTA.

Jėzus trokšta kuokarščiausiai

Buti mūsų širdyje

Jėzus trokšta irgi buti

Nuolat mūsų mintyje...

Kodel trokšta taip karščiai?

Kodel nori nuolatai?

Buti mūsų širdyje

Kad svarstytum — mintyje?

Jėzus trokšta mūsų širdį

Savo širdžia suramint

Ir doromis kuogražiausiai

Mūsų širdį padabint...

Trokšta Jis iš mus širdies

Meilę svietišką išvyt,

Tikrą meilę ten įkurti

Kas yr blogo — panaikyt.

Štai kaip myli mumis Jėzus

Kaipgi trokšta laimės mūsų!

Kaip prakilnią turi širdį

Myli — nors ir nedorus!...

Jėzau, buki širdy mus',

Apvalyk blogus jausmus,

Dorą širdy sudrutyk,

Savo širdžia mus valdyk!...

Jėzus Jeruzalėje.

(MINTYS MĄSTYMU).

I ĮŽANGIAMASIS PUNKTAS. Klausyk, kaip didžiausios žmonių minios įjojant Jėzui į Jeruzalę, šaukia: "Osanna Dovo sunui!... Osanna aukštybėse." (Mat. 21, 9.).

II ĮŽANGIAMASIS PUNKTAS. Duoki man, Jėzau, malonės visada Tau ištikimai tarnauti, Tave garbinti ir niekuomet Tavęs nepaleisti.

I PUNKTAS. Žmonių džiaugsmas.

Artinosi paskutinės Jėzaus viešame gyvenime Velykos. Dievo Tėvo sprendimu tuomet turėjo įvykti žmonijos atpirkimas, išvadavimas iš velnio vergijos, sugrąžinimas žmonėms teisės įeiti į sau nuo amžių skirtą laimės vietą — dangų. Dieviškosios tiesos Jėzus mokino žmones per tris viešojo gyvenimo metus. Negirdėtai dideliais stebuklais gerą darydamas žmonėms, įrodė savo nepabaigtą galybę, kad Jo žodžio visa prigimtis klauso, audros nutyla, Jo rankose dauginasi duona ir žuvis, Jo žodis gražina ligoniams sveikatą, o numirusiems gyvybę. Minių minios nuolat sekiojo paskui Jėzų, norėdami daugiau išgirsti ir išmolti Dieviškojo Jėzaus mokslo. Jie kalbėjo: "Didis pranašas kilo mūsų tarpe, ir Dievas aplankė savo tautą" (Luk. 7, 16). "Jis visa gerai padarė; jis darė kad kurtiniai girdėtų ir nebyliai kalbėtų" (Mork. 9, 37). "Ar gi ne šitas Dovo sunus?" (Mat. 12, 23). Jėzaus padarytus stebuklus matydamos minios "bijojo ir garbino Dievą" (Mat. 9, 8).

Ir štai, tas numylėtas žmonių geradaris Jėzus joja į Jeruzalę. Jisai joja ten, kad kentėtų, minios-gi džiaugiasi, teikia jam šiandien garbę, manydamos, kad Jėzus dabar pasiskelbs Palestinos karaliumi ir valdys savo žmones. Minios kerta palmų šakas ir kloja ant kelio kuriuo joja Jėzus į Jeruzalę, kiti net savo apsiaustus tiesia, tuomi didelę pagarbą reikšdami.

II PUNKTAS. Žmonių nepastovumas

Praėjo keleta dienelių. Atėjo didžiojo ket-

vergo naktis. Jėzus ruošiasi prie baisios kančios alyvų darže, kruvinai prakaituodamas. Jėzaus priešai pasinaudoja išdaviku mokiniu Judu Iskariotu, sutaria Jėzų sugauti ir nužudyti. Sugavo, nuteisė, kalėjiman uždarė iki rytui išaušant.

O kur gi žmonių minia? Kodel jie negelbsti savo geradarį, savo mokytoją, savo karalių? Taip, žmonių vėl minios susirinko. Jų tarpe yra daug patyrusių tokių ar kitokių Jėzaus malonių. Gal ne vienas net stebuklingai išgydytas. Bet jų upas ir mintys atsimainė. Jėzaus priešų pakurstyti jie šaukia: "Tebuna prikaltas ant kryžiaus!" (Mat. 27, 23). "Šalin Jį! Ant kryžiaus Jį!" Pilotas norėtų Jėzų paliuosuoti. Atveda galvažudį Barabą ir klausia: "Katro iš dviejų norite, kad būtų jums paleistas?" (Mat. 27, 21). Jėzus niekam nieko nenusikaltes, — Barabas-gi žmogžudys. Ir minia pasirinko Barabą, o Jėzui reikalauja mirties. Ką jautė Jėzus savo švenčiausioj širdy tokį žmonių nedėkingumą matydamas? Skausmai ją spaudė. Liepia Pilotas Jėzų nuplakti. Sveikos Jėzaus kune vietos nepaliko. Kareiviai dar erškėčiais apvainikavo ir bauriausiu budu išjuokė. Vėl Pilotas prašo žmonių pasigailėti Jėzaus: "Štai Žmogus", o minia atsako: "Ant kryžiaus, ant kryžiaus jį!". "Jo kraujas teesie ant mūsų ir mūsų vaikų" (Mat. 27, 35). Ir atidavė Pilotas prikalti Jėzų prie kryžiaus, nieku nekaltą, niekam blogo nepadariusį.

Jėzau, Tu daug kentėjai delei savo tautiečių nedėkingumo. Tu atėjai pas savuosius, bet savieji Tavęs nepriėmė (Jon. 1, 11); ateik, Jėzau į mano širdį, ateik su savo gausia malone. Noriu būti amžinai Tau ištikimas, amžinai Tau tarnauti ir kiek galėdamas atlyginti už kitų žmonių Tau pareikštą nedėkingumą.

Tretininkų Žinios.

APKALBOS.

Lietuvoje, o ir Amerikoje daugelis žmonių mano, kad kas įstoja į tretininkus, tai pasidaro nepakenčiamas žmogus; vis blogai ir blogai apie kitus kalba.

Kodėl žmonės taip mano? Todėl, kad nuo tretininkų teisingai laukia geresnio krikščioniško gyvenimo, negu jie patys veda. O kita, tarp tretininkų dažnai pasitaiko asmenų, kurie ir be blogos valios, bet nuolatos apie savo artymus blogai šneka. Vis pasakoja, ką tas, ar anas blogo padaręs, ką blogo pasakęs ir t. t.

Ta yra labai didelė liežuvio yda. Kur kas būtų maloniau girdėti, ką žmonės gero yra padarę ir ką gero sumanė daryti; negu ką blogo. Kas nuolatos apie kitų ydas tik kalba, tas nei nepastebi, kad tos pačios ydos pas jį patį įsigyveno. Pirmiausiai mintyje, nes nuolatos apie tai mąsto, o paskui jausmuose ir valioje. V. Dievas neteikia malonės tiems, kurie daro skriaudą savo artymo geram vardui. Todėl, dažnai pasitaiko, kad apkalbantys įpuola į tas pačias nuodėmes, kurias pelnė pas savo artymą ir kurių pats nesisaugojo.

Atminkime, kad reikės duoti V. Dievui apyskaita iš kiekvieno žodžio, todėl pirma pagalvokime, o tik paskui kalbėkime. Priežodis sako: tyla — gera byla, arba vėl: kalba — sidabras, bet tyla yra auksas. Neteiskime savo artimų kalboje. Teismą sau pasiliko V. Dievas. Ir jeigu norime Jį rasti sau malonu teisėju, rupinkimės už klystančius brolius pasimelsti, išprašyti jiems daugiau Dievo malonių, bet nestumkime savo apkalbomis savęs ir jų į Dievo rustybės teismą.

BLAIVYBĖ.

Visi tretininkai gerai žino kaip yra kenksminga žmogui gerti alkoholinius nuodus. Jie žmogaus dirksnius, kuną, protą, valią ir sąžinę gadina. Svaigieji gėrymai atima šeimynoms ramybę ir Dievo palaimą. Delei tėvo girtuoklio turi skursti žmona, vaikučiai pushadžiai ir pusplikiai gyvendami. Be galo didelė nelaimė jeigu motina įpranta į tuos alkoholio nuodus. Iš girtuoklės motinos nebūs sveikas, stiprus

kudikis. Motinai geriant, paaugę vaikučiai apleidžiami; jie skursta, ištvirksta ir miesto valkatomis palieka. Girtuoklę motiną ar tėvą retas sunus godoja ir nelaimėje padeda. Delei tų pačių svaigiųjų gėrymų šeimynos pajra.

Svarbu yra tretininkams įsigyti brangią blaivybės dorybę. Norint kitus atpratinti nuo svaigalų, pirmiausiai jų patys nebevertokime. Tėvai privalo atminti, kad neturi teisės savo vaikučių kuno ir sielos sveikatą mažinti alkoholiniais gėrymais. Priešingai, turi pareigą rupintis kaip jų kuno taip ir sielos sveikata.

Labai būtų nepagirtinas dalykas, net piktinantis kitus, jeigu tretininkas pats užsiimtų kitų viliojimu į smuklę — saliumą, „munšainės“ dirbimu, ar kitokiais negarbingais darbais.

SUSIVALDYMAS.

Žmogus, kuris nemoka susivaldyti, yra kitų nekenčiamas. Toksai pataikauja sau labai daug be saiko valgydamas, gerdamas; be atdairos kitus apkalba, meluoja; greitai užsi-gauna dėl menko žodžio ir kelia didžiausį triukšmą — skandalą.

Tretininkai, sekdami neturtingą Išganytoją ir neturtą mylėjusį šv. Pranciškų, rupinasi visu savo viršuju elgimosi ir viduju nusistatymu jiedviem panėšėti. Nedrausta tretininkams turėti turtas, bet draudžiama prie jo visą savo širdį pririšti ir apie jį vieną tik galvoti. Neužginta tretininkams valgyti, bet turi turėti saiką ir kas atlieka galėtų tuo daug gero padaryti kur kas vargingesniems už save pašalpa teikdami.

Gateistingi artimo kunui ir sielai darbai padaromi tik tų, kurie patys moka susivaldyti.

Žemės gerybės ir visi turtai yra tik mums Dievo suteikta priemonė gerą daryti, yra tai mums suteikta paskola, kurią turėsime su nušimčiais gražinti Visagaliui.

Susivaldydami nuo įvairių išsišokimų, darykime gerą visur ir visiems, o galėsime girtis tuomet Kristaus sekėjais esą, kuris net prie kryžiaus kalamas, meldėsi už savo kan-kintojus.

Ž I E D E L I A I

Dr. V. Padolskis.

Gamtos Draugas.

(Šv. Pranciškaus 700 metų mirties sukak-
tuves mimint).

“Aukščiausias, Visagali, gerasai
Viešpatie, teisie Tau garbė ir šlovė,
pagarba ir visa palaima. Tau, Aukščiausis,
visa tai vienam priklauso ir nė vienas
žmogus nėra vertas ištarti Tavo
vardo!

“Garbė Dievui, mano Viešpačiui,
už visus Jo kurinius ir visų labiausiai
už mūsų seselę saulę, duodančią mums
dieną ir šviesą! Ji puiki, ji leidžia didį
spindėjimą ir lūdyja apie Tave, mano
Dieve!

“Garbė Tau, mano Viešpatie, užu
brolių mūsų mėnulį ir žvaigždes. Tu į-
kurei juos šviesiais ir puikiais danguo-
se.

“Garbė Tau, mano Viešpatie, užu
brolių mano — vėją, orą ir debesis, ir
už ramybę ir už visokią giedrą, kokia
ji bebūtų, nes per juos Tu augini visus
kurinius.

“Garbė Tau, mano Viešpatie, už
mūsų sesę — ugnį. Ja apšvieti Tu
mums naktį; ji puiki ir linksmina akį;
ji nesuvaldoma ir galinga.

“Garbė Tau, mano Viešpatie, už
mūsų motiną — žemę, mus nešiojančią
ir maitinančią ir išduodančią visokių
vaisių, margas gėles ir žoles!

“Garbinkite ir šlovinkite Viešpatį,
dėkokite Jam ir tarnaukite su nužemin-

ta širdimi.”

“Sustatęs šią giesmę, Pranciškus
buvo pagautas didelio džiaugsmo. Jis
veikiai pareiškė broliui Ramiajam savo
norą, kad jis, su keleta kitų brolių,
eitų į platųjį pasaulį ir kur tik užeis,
giedotų šią naują giesmę. Užmokesnis,
kurią jie už tai turi prašyti, bus ši:
klausytojai teatsiverčia prie Viešpaties
ir tebuna gerais katalikais” (Speculum
perf. C. XIX.)

“Šv. Pranciškaus akių liga pablo-
gėjo. Tad broliai jį visai meldė nu-
vykti į miestą Rieti, kur, prie papos
laikinais ten apsigyvenusio, buvo gabių
gydytojų. Pagaliau jis sutiko. Vieną va-
karą, jam ten begyvenant, pasišaukia
brolių Ramųjį ir meldžia jį, kad jis kurs
nors gautų pasiskolint gitarą, ir skam-
bindamas, jam pagiedotų jo parašytą
saulei himną. Bet šis, bijodamas tuo
nepatikti namų savininkui, visokiais bu-
dais jį stengėsi atkalbinėti nuo savo
sumanymo. Šventasis gi atsakė: “Jei
taip, tai tiek to, neverta daugiau apie
tai ir mąstyti. Ant šios žemės daug ko
reikia išsižadėti, kad neapsunkinus sa-
vo silpnąjį brolių.”

“Kitą naktį Pranciškus, kęsdamas
didžius sopulius, nė akių nesudėjo. Lau-
ke buvo girdėti vėlybų keleivių žings-

niai. Pagalīu ir tie nutilo, tik retkarčiais sugausdavo bažnyčių varpai. Bet staiga, ties langu, Pranciškus išgirdo puikiausiai skambinamą gitarą, kurios akordų atbalsiai girdējos tai arčiau tai toliau. Ir muzika, kurios šv. Pranciškus atydžiai klausēs, jį sužavējo, sustiprino. Ryto metą prabilo į brolių Ramujį: "Visgi Viešpats manęs nepamiršo, kaip visuomet, taip ir šiānakt Jis teikēs mane suraminti. Įsivaizdink, broli, tave pavaduoti, Jis man atsiuntē angelą, kurs per visā naktį nesiliovē griežēs."

Iš šių gyvenimo faktų daug ką galima spręsti apie šventojo dvasiā. Saulei parašytas himnas nēra kas kita, kaip tik dėkavonēs, garbinimo giesmē, išreikšta šv. Pranciškaus lupomis visų kurinių vardu. Medeginis pasaulis, budamas Dievo rankų kurinys, savotiškai skelbia Kurējo garbę. Dievas tačiau panašiu garbinimu nepatenkintas, sukuria žmogų pagal savo paveikslā; apdovanojēs jį protu ir laisva valia, leidžia jį į pasaulį, kad jis jį pažintų, mylētų, Jam tarnautų ir po mirties su Juo amžinai drauge gyventų, viešpatautų. Visi šio pasaulio turtai privalo žmogui tarnauti, kad jis pasiektų Dievo jam paskirtā tikslā. Tad dera, kad žmogus, naudodamasis kuriniais, padēkotų jų Leidėjui. Teisingai šv. Pranciškus pažymējo, kad mes mėgstame naudotis Dievo mums pavestais turtais, visai nemąstydami apie padēkā. Tad šį "Saulēs himnā" jis kasdien atkalbēdavo su broliais po brevijoriaus maldų. Šventasis mėgo taipgi klausyti ir muzikos. Virpančių stygų akordai juk kelte kelia

žmogaus sielā aukštyn. Čia vaizdavos šv. Pranciškui dangiškoji muzika, kuriā neužilgo turējo išgirsti. Be to, klausytis muzikos tai didis dvasios poilsis. Gyvenimo rūpesniuose mūs įtemti dirksniai atsileidžia.

Šv. Pranciškaus žvaigždē pradējo jau nykti ant žydrlio dangaus; gyvenimo valandos baigēs. Šale numylētos Porcijunkulų koplyčios, mažame namelyje guli šventasis ant žemēs ir laukia sesutēs mirties. Paskutinį kartā nuliudę broliai gieda jam "Saulēs himnā", kurio jis atydžiai klausos, klausos... Galutinai ir patsai užgiedojo 142 psalmę: Voce mea ad Dominum clamavi. Pabaigēs ją giedoti, šv. Pranciškus nutilo, jo lupos susičiaupē amžinai. Jo siela, apleidusi savo gyvenimo draugā — kunā, nuskrido gērētis amžina grožybe. Kuomet ant apsiašarojusių, suklaupusių brolių veidų reikēsi didis skausmas, gilus nuliudimas, didis paukščių būrys, susirinkęs aplink šventojo namelį, įvairiais čiulbėjimais skelbē apielinkei savo draugo mirtį.

Taip mirē mūsų šventasis, didis gamtos draugas. Po įvairių gyvenimo kovų, šv. Pranciškus apleido šią ašarų pakalnę, patekdamas šviesos karalijon, kurios jis taip troško, išsižadēdamas pasaulio turtų, garbēs. Bet, tiesą pasakius, jo asmens laimē danguje tai buvo visai antraeilis dalykas. Jis ten norējo patekti vien del Kristaus garbēs, del Dievo meilēs, nes tik ten Dievas amžinai mylimas. "Dievas mano ir viskas mano" — trumpa šv. Pranciškaus maldelē, kuri veik visiems žinoma, pil-

nai išreiškia visą šv. Pranciškaus gyvenimo prasmę. Visuose dalykuose jis vien Dievo ieškojo. Jo ieškojo žemiškų turtų išsižadėjime, tuo pat Kristui panešėdamas; ieškojo gamtos grožybėje, atspindžiai. Jei jis išsižada žemiškų kuriniuose, kurie yra Dievo tobulybių turtų, tai vien kad galėtų pakilti Dievo meilėje. Jei naudojasi kokiu nors daik-

tu, tai kad Dievas taip nori. Naudodamasis kuriniais, kartu jis išreiškia padėką jų Kurėjui. Trumpai pasakius šv. Pranciškaus asmenyje spindėjo meilė ir dėkingumas. Tačiau ne vienintėlis asmuo, šv. Pranciškus, bet ir kiekvienas krikščionis privalo ugdyti savo širdyje taip dvi graži dorybi.

Roma, 7. II. 1925.

Katalikų Pasaulys

* ANGLIJA. — Šiems 1926 metams išleista-me skaitmenų rinkyje apie Katalikų Bažnyčią Anglijos valdomose šalyse randame sekančius įdomius davinius: — visoje Britų imperijoje yra 15,256,399 katalikai. Kanadoje katalikų daugiausia, viso — 3,633,663; pačioje Anglijoje — 2,042,630; Škotijoje — 603,860 ir Malto saloje — 215,864. Kadangi visame pasaulyje yra 324,328,488 katalikų ir visose angliška kalbančiose šalyse 43,119,999, tai angliška kalbančių katalikų yra viena aštunta dalis viso katalikiško pasaulio. Vienoje tiktai Anglijoje yra 3,096 kunigų; 2,063 bažnyčių ir 359,078 vaikų tose mokyklose. Su ypatingu džiaugsmu anglai katalikai pažymi, kad per vienus tiktai 1925 metus 12,355 protestantų anglų priėmė katalikų tikėjimą.

Anglų parlamente ne maža triukšmo sukėlė naujas įnešimas, kad valdžia skirtų tam tikrą pinigų sumą žmonėms mokinti kaip reikia sumažinti gimdymų skaičius. Geriausia prieš šitą sumanymą kalbėjo škotų atstovas p. Barr. Jisai pažymėjo, kad geriausią šiuo atveju mokslą kiekvienam žmogui teikia pati prigimtis. Viešpats Dievas jau taip sutaisė žmogaus prigimtį, kad jisai žino kas yra reikalinga jo gyvybės palaikymui be jokių naujų pragaištingų išradimų. Balsavimo metu įnešimas buvo atmestas 167 balsais prieš 81. Bet ir tai jau parodo, kad doriniai nupuolusių žmonių Anglijoje yra daug; net 81 atstovas

buvo tam nelaimingam įnešimui palankus. Nestebėtina, juk ir žymiausi anglų protestantų pastoriai yra tai minčiai palankus. Šitas apsiereiškimas parodo kas atsitinka kuomet žmonės atmeta tikrąjį Katalikų Bažnyčios mokslą.

ITALIJA. — Pasaulinė valdžia davė tinkamus įsakymus, kad šįmet busimaisi šv. Pranciškaus Asyžiečio 700 metų jubiliejus bus tautinė šventė visoje Italijos karalystėje. Romiečiai, ruošdamiesi prie ateinančių iškilmių, nutarė pastatyti šv. Pranciškui savo sostinėje didelį paminklą prie šv. Jono Laterano bazilikų. Kartu rupinamasi įsteigti Romoje pranciškonų mokslų katedrą ir knygyną.

Milane įvyko Italijos Kunigų Federacijos kongresas, kuriame pirmininkavo prelatas Orlandi. Jisai įnešė sumanymą ir buvo nutarta pastatyti paminklą Italijos kunigams, žuvusiems ir dirbusiems didžiojo karo laukuose. Kadangi Italijoje yra priverstinas kareiviavimas, tai daugelis kunigų kareivių krito karo laukuose. Kunigų darbuotė labiausia pasireiškė ligoninėse. Tie didvyrių pasišventimai ir darbai bus kaip tik ir pagerbti to naujo paminklo pastatyme.

Šiais 1926 metais sueina 16 šimtmečių kaip buvo atrastas tikrasis kryžius, ant kurio numirė pasaulio Išganytojas. Šioms sukaktūvėms minėti yra sukurtas komitetas, kurio priekakyje stovi Kardinalas Van Rossun. Šio komiteto užduotis yra išdirbti pilnas programas tai nepaprastai šventei minėti.

L A I V A S

VOKIETIJA. — Šitoji šalis yra garsi savo spauda, kurios žymią dalį sudaro laikraščiai. Visoje Vokietijoje išeina 3,152 laikraščiai, kurių tarpe 451 yra katalikiški. Sulig valstybėmis katalikiški laikraščiai taip skaičiuojami: Bavarijoje 132, Pareinyje 100, Vestfalijoje 66, Badene 39, Virtemberge 31, Silezijoje 28, Hanoveryje 13, Hesse 10, Saksonijoje ir Turingijoje po 6, Rytprusiuose 5 ir kitose šalyse po keleta. Iš šito didelio skaičiaus matyti, kad Vokietijos katalikai žmonės yra labai apsišvietę. Vokiečiai mažumoje yra katalikai ir turi tiek daug laikraščių. Lietuviai yra didžiumoje katalikai ir turi proporeciniai daug mažiau laikraščių, nes mūsų žmonės katalikai skaito ir remia nekatalikiškus, kartais ir grynai prieštikybinius laikraščius. Priežastis yra tame, kad lietuviai stovi apšvietoje kur kas žemiau už vokiečius, kurie mesiduoda save savo priešams išnaudoti.

VOKIETIJA. — Koelno miesto darbininkų unijos vienbalsiai nutarė prašyti šv. Tėvo išpažinti kun. Adolfą Kolpingą šventu. Kun. Kolping labai daug pasidarbavo darbininkų reikalams. Jisai įsteigė didžiąją visų darbininkų uniją, vadinamą "Gesellenvereine". Be abejo, jeigu Katalikų Bažnyčios galva ras galimū to didžio darbininko darbus tikrai šventais ir žmonijai naudingais ir jo paties gyvenimą gilios doros, tai minėtą darbininkų draugą ir pakels į šventųjų skaičių, kad jo pavyzdį sektų tie, kurių naudai jisai tiek daug pasidarbavo.

Ne senai vokiečių katalikiškų misijų organas "Katholischen Missionen" paskelbė savo vokiškų katalikiškų misijų darbuotės davinius. Vokiečiai katalikai turi savo misijas šiose vietose: Šantung, Honan Kynuose, Vonsnan ir Hirosnima vikariatus, Japonijos sostinėje Tokyo turi aukštąją mokyklą, du Gvinejos distriktu, dvi misijas Filipinuose, Afrikoje Marianhill ir Zululand, pagaliaus labai daug mažesnių vietelių Pietų Amerikoje. Viso tokiu budu turi 34 distriktus. Vienuoliai, kurie darbuojasi misijose yra Dieviškojo Vardo Tėvai, jezuitai, domininkonai, kapueinai, pranciškonai, benediktinai, servitai ir keletas kitų vienuolių. Viso turi 450 kunigų (jų skaičiuje ir vyskupų), 341 brolių ir 707 seseris vienuo-

les. Visas katalikų skaičius, kuriuos rupinasi vokiečių misijos, siekia suvirš 476,820 žmonių.

FILIPINAI. — Daugelis salų netoli Azijos, priklausančių Suvienytomis Amerikos Valstybėms, vadinasi Filipiniais. Žmonės čia katalikai. Seniau Filipinai buvo Ispanijos kolonijos. Filipiniečiai nuo seno ieško savo nepriklausomybės, bet kadangi juos valdo galingi priešai, tai jiems sunku iš jų jungo išsiveržti. Be Dievo Apveizdos jie nesitiki savo nepriklausomybės įgyti. Todėl šiuo tikslu Manilos, Filipinų sostinės, arkivyskupas išleido į visus tikinčiuosius raštą, ragindamas juos melsti Dievą, kad Jisai laimintų filipiniečiams atgauti savo krašto nepriklausomybę.

ITALIJA. — Sulig gautomis žiniomis šiais metais Romoje įvyks 9 beatifikacijos arba išpažinimas palaimintais sekančių asmenų: Lucijos Filippini ir Bartolomeo Capitanų, italų tautos; Jono-Marijos du Lau ir jo draugų prancūzų revoliucijos metu kankinių; Andriejaus Fournet, Joanos Antidos Thouret ir Noel Pinot, prancūzų tautos; Emmanuelio Ruiz ir jo draugų pranciškonų vienuolių kankinių, ispanų tautos; Jokubo Sales ir Viliaus Saute-mouche, vienuolių jezuitų kankinių; ir Abba Chebre, kunigo vienuolio lazaristo, abisimų tautos.

Šv. Tėvas paskelbė naują laišką, kuriame jisai kalba apie Katalikų Bažnyčios dvasiškiją visų tautų ir rasių. Jisai pabrėžia, kad neturi būti jokių skirtumų tarp baltos odos ir kitų spalvų odos žmonių ir ypatingai kunigų. Šv. Tėvas kreipia daug dėmesio į misijas. Jo nuomone nėra nieko prakilnesnio kaip auklėti jaunikaičių pašaukimas į dvasinį luomą misionieriško pobūdžio. Baigdamas savo laišką, jisai dar kartą pažymi, kad baltoji rasė neturi statyti kitus žmones žemiau už save ir todėl garbė ir paaukštinimai turi būti teikiami lygiai kaip baltiems, taip ir kitų rasių kunigams.

ANGLIJA. — Londono laikraščiai paskelbė, kad šv. Tėvas suteikė Londono miesto lordui prezidentui ir jo dviem pagalbininkam šv. Gregoriaus Didžiojo ordenus už jo nuopelnus Londono miesto gyventojų naudai. Šitas įvykis maloniai apkalbamas anglų spaudoje. Anglijoje ir tarp protestantų palankumas šv. Tėvui nuolatos didėja.

Lietuvos Žinios

Kauno miesto prekių stolyje, sulaikyti du piktadarius už vogimą prekių, ir patraukti teisman.

Lietuvos banko naujoji valdyba. Šio mėnesio pradžioje įvyko Lietuvos Banko metinis akcininkų susirinkimas, kame patvirtinta metinė apyskaita. Iš jos aiškėja, kad pereinamais metais bankas turėjo 8.969.188 litų pelno. Pelno žymi dalis paskirta atsargos kapitalui. Į naują banko tarybą išrinkti p. Vailokaitis, Vošylius, Mikšys, Tubelis, Digrys ir Solovjeičikas; į valdybą: p. Grajauskas, Kaupas, Paknys ir Z. Starkus.

Banknotai po 1.000 litų. Lietuvos Bankas šiomis dienomis išleido apyvarton naujus banknotus po 1.000 litų.

Pakeičiamas Seimo rinkimų įstatymas. Ministrų Kabinetas priėmė kalbamo įstatymo pakeitimą, kuriuo nustatoma 10 rinkimų apygarda — Klaipėdos kraštas su centru Klaipėdoje.

Ruošiama lietuviškų knygų paroda. Kauno miesto valdyba per Velykų šventes ruošia spaudos parodą. Joj bus išstatyta Lietuvoje išspausdintos nuo 1918 ligi 1926 metų visomis kalbomis knygos ir šiap spaudiniai. Smulkesnės žinias parodos reikalui tiekia miesto valdyba.

Kanada išleidžia lietuvius. Vasario 17 d. iš Klaipėdos išvyko Kanada iš įvairių Lietuvos vietų 20 ukio darbininkų. Kanada — žemės ukio šalis ir ten visada reikalingi geri ukio darbininkai. Kelionė iš Klaipėdos į Kanadą kainuoja 118 dol. 50 centų.

Didėja tranzas. Sauso m. tranzas per Letuvą žymiai padidėjo ir kas kart vis didėja. Vasario mėn. ligi 15 d. kasdien Lietuvos geležinkeliais pervežta ligi 34 vagonų. Yra žinių, kad tranzas didės, nes netrukus bus gabenami iš S. S. R. Vokietijon javai.

Ruošiama prekybos sutartis su Suomija. Sutarties dienomis projektas bus greit patiekiamas Ministrų Kabinetai tvirtinti.

Nauja ukininkų sąjungos valdyba. Šiomis dienomis įvyko Kaune ukininkų sąjungos suvažiavimas. Išrinkta nauja valdyba. Jos sudė-

tis: p. Mikšys, dr. K. Jokantas, St. Šilingas, Trimakas, J. Dagelis ir A. Valavičius.

Sušaudė plėšikus. Kariuomenės teismo sprendimu vasario 21 d. Kaune sušaudytas Jurgis Dziautkauskas 37 metų ir Petras Gužys 45 m. amžiaus už nužudymą pil. J. Alusnevičiaus plėšimo tikslu.

Ginkluotas lenkų puolimas. Lenkai įžiūrėjo ties demarkacijos linija, mūsų pusėj, netoli Padgojų gero miško apie 15 ha sklypą; perėję demarkacijos liniją pradėjo kirsti. Mūsų pasienio policija apsupo bekertančius lenkus ir liepė jiems pasitraukti. Lenkams atsisakius tai padaryti, teko juos kiek pagąsdinti. Iššovus į viršų porą kartų, lenkai, kaip musmirių apsiėdę, išlakstė. Vilniaus lenkų spauda šitą įvykį baisiausiai išputė. Po kurio laiko 2000 ginkluotų kulkosvaidžiais lenkų puolė šitą mišką ir po trumpo susišaudymo apsupo jį, paėmė nelaisvėn 8 pasienio policininkus. Puolime dalyvavo ir lenkų raiteliai. Tuo tarpu neišaiškinta ar tai buvo policininkai ar kariuomenė.

Klaipėdoje mažins valdininkų skaičių. Kiek pasunkėjusi Klaipėdos krašto finansinė padėtis verčia mažinti valdininkų skaičių. Taryboje bus palikti patys geriausi valdininkai, atatiną konvencijos nuostatams ir moką abi krašto kalbas.

Ruošiama apsauga nuo potvynių. Pavasarį, susikimšus ledams Nemune, kenčia nuo potvynių Kaunas, bet skaudžiausiai Rusnės apylinkė, kur Nemunas įteka į jūrą. Be to, pavasario potvyniai daug nuostolių padaro ir prie mažesniųjų upelių gyvenantiems. Yra sudarytas Kaune specialus potvynių komitetas iš įvairių žinybų atstovų. Potvyniams iš anksto ruošiamasi visame krašte, sulig tam tikrų planų.

Vyties kryžiais apdovanojo čekoslovakus. Respublikos Prezidentas apdovanojo Vyties kryžiaus ordenais čekoslovakų generolus: Syrovų, Galjda, Cecėk, Vėmerek, papulkin. Stanek ir buv. krašto apsaugos min. Udžal. Vasario 16 d. Lietuvos atstovas Prahaj įteikė kryžius paminėtiems karininkams. Tą pačią dieną čekoslovakai apdovanojo karo kryžium Lietuvos karo atašę Čekoslovakijoje pulk. leiten. Giedraitį.

MUSŲ DARBAI

SKYRIAMS.

Kiekvienos draugijos sėkmingas gyvavimas priklauso labai daug nuo susirinkimų, Jeigu kuri draugija nedaro susirinkimų, neįeina naujų sumanymų, nesvarsto paduotų iš Centro pasiūlymų, beregint apmiršta ir galutinai išnyksta.

Su pasitenkinimu galime sakyti, kad M. R. Remėjų draugijos skyriai gana gyvai veikia. Daro nuolatinis mėnesinis susirinkimas, prisideda prie vietos gyvenimo pajvairinimo tai paskaitomis, tai programėliu, tai vėl kitokiu malonių užsiėmimu.

Visgi M. K. Remėjų d-jos skyriai neprivalėtų pamiršti svarbiausių dabar uždavinių, kaip nors sudaryti Kolegijos Fonde daugiau pinigų, kad būtų galima įkurti greitai laiku Lietuvišką bernaičių Kolegiją. Tuo tikslu buvo daugiau kaip 80 draugijų III Vak. Valst. Seime Chicagoje nutarta suruošti kolonijose "Kolegijos Dieną", t. y. pašvęsti Lietuviškos kolegijos naudai vienos dienos uždarbį. Tas aukas rinkti organizuoti ir vykinti tąjį Seimo nutarimą turėtų padėti pirmiausiai M. K. Remėjų skyriai ir visi kiti gerbiamieji remėjai-remėjos.

Iš Centro buvo pasiulyta tą "Kolegijos Dieną" padaryti 23 balandžio (April) per šv. Jurgį. O tai dviem sumetimais. Šv. Jurgis yra Lietuvos ir lietuvių globėjas, tą dieną šiemet sueina lietuvių arkivyskupo Matulevičiaus, marjono, 55 gyvenimo metai ir jo vardo diena.

Butų tat labai daili auka ir kilnus širdis parodymas Jo Ekse. arciv. Jurgiui Matulevičiui, jeigu šiuo budu pagerbtume jo atsilankymą Amerikon. Kiek žinoma, jisai atvažiuos į Eucharistinį Kongresą ir pabus Amerikoje gal pora ar tris mėnesius.

Jo gi troškimas, kaip ir visų Marijonų, per mokslą teikti žmonėms šviesos ir per mokslą patraukti žmones prie Dievo. Tą svarbų reikalą Jums, gerb. Remėjai, dar kartą primename ir prašome pagelbėti pastatyti Lietuvišką bernaičiams Kolegiją. *Remėjų Centras.*

I amžinasias Remėjas įstojo MAR. JUOD. KUVIENĖ iš Chicago, Ill. \$50.00

Prie nuolatinų Marijonų Rem. įsirašė:

Daunorai paaukojo	\$10.00
P. Klimas iš Bayonne, N. J.	3.00
Jeva Margevičienė iš Bayonne, N. J.	3.00
Aug. Vardauskas	3.00
Ur. Mikutienė iš Brooklyn, N. Y.	5.00
Mon. Pikilienė iš Niagara Falls, N. Y. ..	3.00
Roz. Bitautienė iš Kenosha, Wisc.	3.00
Ur. Milkiutienė iš Kenosha, Wisc.	3.00
Dom. Valiukevičaitė iš Kenosha, Wisc. ..	3.00
Ant. Kriščiuniūtė iš Worcester, Mass. ..	3.00
P. Lukšis iš Worcester, Mass.	3.00
Mag. Daugelienė iš Worcester, Mass.	3.00
V. Parulis iš Worcester, Mass.	3.00
Jeva Švedienė iš Providence, R. I.	5.00
Mar. Juodzevičienė iš Brooklyn, N. Y. ..	3.00
Kaz. Savickas iš Brooklyn, N. Y.	3.00
V. Guzauskienė iš Baltimore, Md.	3.00
Paul. Kurytė iš Lawrence, Mass.	3.00
O. Zdanevičiūtė iš Chicago, Ill.	3.00
P. Pušėnienė iš Athol, Mass.	3.00
Vl. Medutis iš Mellen, Wisc.	3.00
J. Vargalis iš So. Boston, Mass.	3.00
O. Sakevičienė iš Baltimore, Md.	3.00
Jeva Peleckaitė iš Rochester, N. Y.	3.00
Fel. Šlapelis iš Rochester, N. Y.	3.00
Ur. Šaulienė iš Shenandoah, Pa.	3.00
Konst. Zaurienė iš Chicago, Ill.	2.00

• Prie 2-ro skyriaus prisirašė:

Kaz. Navickas iš Chicago, Ill.	3.00
J. Berkelis iš Chicago, Ill.	3.00
K. Kišonienė iš Chicago, Ill.	1.00
K. Vileikis iš Chicago, Ill.	1.00
J. Petraitis iš Chicago, Ill.	5.00
P. Bieliunienė iš Chicago, Ill.	1.00
Ag. Janušauskienė iš Chicago, Ill.	3.00
Em. Nausėdienė iš Chicago, Ill.	5.00
St. Kregžda iš Chicago, Ill.	3.00

Nuo suruoštų prakalbų pasilikusį pelną skyrius pridavė i Centrą 5.45

Visiems Marijonų Kolegijos Remėjams ir Remėjoms taria nuoširdų ačiu. *Remėjų Centras.*

Klausimai ir Atsakymai

Nemalonumai.

KLAUSIMAS. Kada nuo artymo patiriama daug nemalonumų kaip yra geriau katalikui tada daryti?

Titnagas iš Chicago, Ill.

ATSAKYMAS. Atmokėki už blogą geru.

Jeigu artymas yra padėjimu aukštesnis, garbingesnis už Sveiką, — nuoskau-das dovanok nekerštauk, jei lygus — malonių žodžiu į gerą pakreipk, jei žemesnis ir pavaldinys — pamokyki, kad blogai nedarytų.

Išpažintis.

KLAUSIMAS. Paaškindite, ar reikia jau nekartą išpažintą nuodėmę pasakyti per išpažintį? *Chicagietė.*

ATSAKYMAS. Per išpažintį reikia pasakyti visas nuodėmes, kokios pasitai-kė nuo paskutinės gerai atliktos išpažin-ties. Reikia taipgi pasakyti jų skaičių. Jei gu gi nuo pereinios išpažinties tyčiomis ne padaryta nei kokio žymesnio nusikaltimo, tai kad savyje geriau sužadinus gailėstį už gyvenimo nuodėmes, galima pasakyti ir jau seniau dovanotą per išpažintį nuodėmę.

Mados ir Maldos.

KLAUSIMAS. Patėmijau, kad "Lai-vii" nepatinka naujos moterų ir mergi-nų mados. O kodėl Bažnyčioje poteriuose vis naujos mados išrandama?

Chicagietė.

ATSAKYMAS. Šiandieninės moterų mados, ypač Chicagoje, yra biaurios. Mo-

terų rubai paliko jau be rankovių, be kru-tinių ir pečių; nuimta moterims kasos, iš-pudruota ir išraudonyta veidai, o sijenė-lis taip sumažintas, kad jis atrodo dau-giau į maudymosi siutą, o ne į padorų, dailų rubą. Moteris išstatyta it pardavi-mui.

O su bažnytinėmis maldomis taip yra. Seniau lietuvių kalboje buvo primaišyta svetimų žodžių: "maenas, syla, smertis, žyvatas, loska ir t. t. Juos pašalinta. Pa-taisyta poteriai suvienodinti ir paskelbti.

Visas vargas, kad ne visose Ameri-kos lietuvių bažnyčiose vienodai priimta tie poteriai. Iš čia ir pasidaro kartais pai-niava. Bet tam ne poteriai ir ne merginų mados kaltos, o tik tas, kad esame toli nuo tėvynės ir nesugebame viso jo gyve-nimo sekti.

Pasitarnavimas.

KLAUSIMAS. Malonėkite paaškin-ti, kuris Lietuvai geriau pasitarnavo, ar šv. Kazimieras, ar Adomas Mickevičius? *Vincenta J. iš Campbell.*

ATSAKYMAS. Kiekviena tauta ir valstybė savo garbinguosius sunus gerbia. Bet jų pagarba nelygi. To pagarba didesnė, kurio atminimą visa tauta švenčia už padarytus tautai nuopelnus.

Šv. Kazimieras yra visų lietuvių ger-biamas, o Lietuvoje 4 kovo d. yra valsty-binė šventė.

Ad. Mickevičius gimė, gyveno Lietu-voje, bet svetimoj dvasioje rašė, veikė.

Taigi, visos mūsų tautos nujautimu

ir įkaniavimu šv. Kazimieras nepalyginamai labiau branginamas ir gerbiamas, negu Ad. Mickevičius ir simtai jam panašių.

Šidlava.

KLAUSIMAS. Prašau "Laivo" pagelbėti man išpildyti apžadus. Pažadėjau pasiųsti auką į Šidlavą prie Stebuklingos švenč. Panelės Mišias atlaikyti, bet neži-

nau adresu. Paduokite ir gi adresą Kretingos klebono.

A. 3.

ATSAKYMAS. Kas dabar Šidlavoje klebonauja, nežinome, bet laiškas nuėis ir šiuo adresu: J. M. Šidlavos klebonui, Šidlavą, Raseinių apskr. Lietuva. Į Kretingą: J. M. Kretingos klebonui. Kretinga, Kretingos apskr. Lietuva.

AUKSINĖ GYVENIMO SAULĖLEIDA

Dauguma mūsų kostumerių rašo mums, kad jie jie turėdami po septynias dešimts ir aštuoniasdešimts metų šiandien gėrisi savo auksiniu amžium taip, kaip visi kiti gėrisi auksine saulėleida po tobulai dienai, tai tiktai dėka TRINER'S BITTER VYNUL. Jie turi didelį pasitikėjimą šiuo vaistu ir tą pasitikėjimą paliks savo vaikams. Štai ką vienas iš mūsų kostumerių rašo: "Mano tėvo viduriai buvo blogame padėjime, bet jam pradėjus vartoti TRINER'S BITTER VYNĄ, tuojaus jo viduriai pasitaisė." Mr. Matt Molek iš Silberbow, Mont. Panašių laiškų mes gauname kasdien.

Pasitenkę kostumeriai, tai JOSEPH TRINER KOMPANIJOS Chicago, Ill. didelis pasididžiavimas. TRINER'S BITTER VYNAS po 34 metų savo populiariskumo užima pirmą vietą beveik visose šeimynose. Jis yra geriausias vaistas nuo galvos skaudėjimo, blogo apetito, negrumuliavimo, ner viškumo ir kitų vidurinių ligų.

Visuomet turėk butelį savo namuose!

(Apgr.).

Telefonas Canal 7233

PETRAS CIBULSKIS
Maliavojoimo Kontraktorius

DAŽŲ IR POPIEROS
K R A U T U V Ė

2338 So. Leavitt Str., Chicago, Ill.

Užsakykit savo giminėms į Lietuvą

"D R A U G A"

"Draugo" kaina Lietuvon tik
\$6.00 metams.

"D R A U G A S"

2334 So. Oakley Ave.
CHICAGO, ILL.